

Mona forhandler mening

Ingenting er noe alene. Sammen er alt tegn og tolkning.

Forfatterperspektiv. Forfatterstemme.

En selvbiografisk forfatter vil ofte skrive om seg selv i første person entall. Med et slikt valg er det liten distanse mellom den som skriver og blir skrevet om. Det vil være tydelig at forfatter og subjekt er den samme. Det kan gi en større følelse av autoritet.

Men han kan også velge å se seg selv litt utenfra og skrive om seg selv i tredje person entall. Økt distanse Men han kan også velge å se seg selv litt utenfra og skrive om seg selv i tredje person entall. Prøve å skape litt distanse mellom den som skriver og den det blir skrevet om.

Det kan bidra til troverdighet. Samtidig kan det være problematisk hvis ***

Kontraktsbrudd! Forventninger er viktige. Legger sterke føringer for HVORDAN du leser. Akkurat som paratekster kan gjøre det.

Kom og finn meg! Om selvpresentasjon med tanke på å styre omgivelsenes oppfatning.

Goffman. selvpresentasjon. hverdagsspillet. kontekstavhengig. Gjensidig forhandling av egne og andres roller. styre/påvirke omgivelsenes oppfatninger av oss. (1)

Selvutforskning Dristighet. Jeg ser hva som går an. Dristigere i egen skriving. Økt bevissthet kan noen ganger føles som tvang. Men gir frihet.

Leseren er sjefen!

Kan når som helst stoppe. Slutte å lese. Legge vekk boka. Da hjelper det ikke hva mye bra forfatteren har funnet på og gjennomført. Uten leseren blir det ingen lesing!

Du skal ikke lyve

Det enkle er ofte det beste. Vær bevisst på egen over- og underlesing og at du fyller ut hull og mangler. Lære deg å kjenne etter når det skurrer. Se om det kan finnes flere forklaringer enn den første du kommer på.

Som en påtvunget oppgave, en iscenesettelse uten manus. = forfatterens makt over leseren
Når han kan selvframstilling. Og hvem i huleste er Leif Holmstrand?

Hadde jeg lest Smith og Watsen grundigere første gang, hadde jeg kanskje husket at de advarte mot nettopp dette. Men antakelig har jeg underlest akkurat denne delen. Tenkt at den ikke var så viktig. At den ikke hadde relevans for meg. Den hadde i hvert fall gått i glemmeboka. Helt til jeg tok frem artikkelen for å sjekke noe annet. Da formelig lyste det mot meg. Hvorfor i all verden har jeg ikke lagt vekt på det før.

Man lærer av erfaring, sies det. Jeg har erfart. Hva har jeg lært?

”en samling splittrade prosastycken, föränderligt sammanfogade i ett kalejdoskop. Perspektiv och möjliga läsarter tycks föröka sig – och ta över.” Men hvordan gjorde de det egentlig? Det har jeg ikke helt skjønt ennå tror jeg. Eller kanskje jeg har skjønt det, men ikke riktig tør å tro at jeg har gjort det.

Here I am.

I am whatever you say I am.
If I wasn't, then why would I
say I am?

De to kunstverkene over er laget av Oscar Guermouche som del av utstillingen The fourth person singular.

Var det i forbindelse med denne utstillingen idéen kom? Eller før? Henger alt sammen med alt?

Leseren rolle i samspillet

Forfatteren og leseren trenger hverandre. Ingen av dem er noen uten den andre. uten Deg er Jeg Ingen. Tre roller. Forfattere forsøker derfor ofte å forestille seg leseren for å skreddersyr tekst til denne, mens leseren på sin side forsøker å forestille seg forfatteren for å forstå den.

Og tildekkende og avdekkende språk. (Gadamer)

I tillegg vil leseren nesten alltid underlese og overlese litt, det vil si overse informasjon som finnes i teksten eller legge inn informasjon som ikke finnes i teksten. Tette igjen eventuelle gap og hull. (2) s 138 Jeg vil derfor si som Berit Rusten gjorde i høst. Mind the gap!

Relasjonen mellom forfatteren og leseren. Leserkontrakten.

Om å skrive for langt og kutte ned og lutte ned. Faren med å miste oversikten. Ta ut for mye eller la noe overflødig få bli stående. Og om å bygge opp historier/narrativer og forme dem med språk.

Biografien kan tilfredsstillende sosiale behov – som å bevisstgjøre folk for å få til en ønsket endring. Den kan inneholde gode tekstlige grep. Eller gode kunstneriske biografene benytte.

(3)

Min første impuls når jeg så hvor dette bar, var å gi opp. Legge det bort og finne noe annet og tryggere. Så tenkte jeg på Meretes stadige formaning. Det gjelder å prøve ut grensene litt. Hvis ikke blir det fort bare mer av det samme. Det lærer man ikke så mye av. Så jeg gjorde det. Hoppet uti det totalt ukjente og søkte meg frem, først nesten i blinde, før jeg sirklet meg stadig lenger og lenger inn mot kjernen. Enkelt var det ikke. Og det sprenget alle tidsrammene jeg hadde satt for arbeidet og enda litt til. Jeg har lært mye. Mye jeg kanskje ikke hadde gått så tett innpå hvis ikke jeg tilfeldigvis hadde gått meg borti det og blitt nødt til finne en vei ut. Etterpå føles det greiere, men fremdeles ikke helt. Har jeg først sagt A, må jeg vel si B også. Tenk om jeg må bruke hele muntlig eksamen på dette også. Dobbel straff, på en måte. Skrekk og gru!

Vi er oppfordret til å blogge og kommentere hverandres blogger. Jeg har forsøkt. Lagt ut innlegg. Klikket meg inn hos andre. oppdaget av veldig mange ikke engang er lenket opp mot studiesiden. Kanskje blogger de for harde livet der ute i nettverksrommet et sted, uten mulighet til å verken få eller sende signaler til hverandre? Lenker til en del av disse innleggene her i fagloggen. Jeg roper i skogen, men får ikke svar.

Dessuten har jeg ombestemt meg. Jeg er ganske mye idé også. Jeg synes i hvert fall det siste av de to bildene jeg har med rett og slett er fascinerende godt tenkt. Jeg blir imponert. Skulle ønske det var jeg som tenke ut slike gullkorn. Jeg må nok øve meg – kanskje ved å utvide horisonten min for andres ideer. Kanskje ved å ha større tro på og hjelpe mine egne til overflaten, både min og den utenfor meg.

Jeg har ombestemt meg om en annen ting også. ”Som forfatter er han veldig synlig i teksten, særlig fordi hvert utsagn starter med hans fulle navn, akkurat som statusoppdateringene på Facebook gjør. Som følge av dette blir historien fortalt i tredjeperson. Oppdateringene ser nesten ut som replikker der de står på rad og rekke under hverandre. Replikker i et monodrama. ” Når jeg leser dette i en mer våken tilstand, ser jeg raskt at dette grepet fjerne forfatteren mer fra den det blir fortalt om. Navnet som lyser mot meg handler nå egnetlig mer om den siste av disse og ingenting om den første. Forfatterstemmer er slett ikke så klar som jeg trodde den var. Jeg velger likevel å la det stå sånn, nettopp for å illustrere hvordan leseren haster over tekster og går glipp av viktig informasjon der (underleser). Det er lett å la seg lure. Ekstra morsomt å tenke på i forhold til alle interjuer OG har gjort for å fortelle om boka si. Løggen lever videre utenfor verket. Eller som del av et ennå større. Det er konseptkunsten sin, det!

Åpenbarelsen – Jeg har gravd frem gammel og sovende kunnskap. Begynner man først å tvile, er løpet kjørt. Da blir alt tolkning og tegn. Konstruksjon og dekonstruksjon. Om og om igjen. For alt er tegn og tolkning. Tolkning og tekst. Om igjen og om igjen. Fra hver tolkning springer nye tegn frem. Fra hvert tegn nye tolkninger. En evig runddans. Eller et kaleidoskop. ? Alt henger sammen med alt. Og alt kan forhandles om. Jeg er den du vil at jeg skal være. Du er den jeg vil du skal være. Alle forstår det de trenger å forstå. Jeg kan jo egentlig dette. Men jeg har aldri erfart det så sterkt før. Kanskje det er et utmattelsesfenomen? I denne oppgaven har hatt en sterk erfaring (mening) av noe jeg tidligere bare har forstått kognitivt (teori) og hatt mer ubevisste erfaringer (praksis) med. Utrolig morsomt å være bevisst vitne til selvutvikling, selvfortolkning og selvframstilling og skrive om det samtidig. Jeg er berørt. Og fascinert. Og fornøyd.

Facebook. Jeg er veldig opptatt av hva som rører seg der, hvordan og hvorfor. Har vel egentlig en langsiktig analyseprosess på gang i forhold til det. Den startet i 2007 og blir bare mer og mer interessant ettersom tjenesten vokser og mulighetene blir flere.

Sanntid. Umiddelbarhet. Flyktighet.

Karakter. Rolle. Maske. Støpeform.

Grafikk. Peritekst. Spennende.

- - -

Den siste tiden er det lansert flere tjenester som gjør det mulig for alle som har en Facebook-profil å få laget bøker med utgangspunkt i disse. Dermed kan hvem som helst nå få laget sin egen versjon av "Vad gör du just nu?". Det er bare å definere hvilket tidsrom og hvilke elementer fra profilen man vil ha med, og vips! så kommer din individuelle Facebook-bok dumpende ned i postkassa di. Nok en variant av det selvbiografiske fjesbok-prosjektet. Det skal bli spennende å følge utviklingen - og kategoriseringen av produktene. Forhåpentligvis havner de i mange ulike sjangre. Besøksstatistikk 2012-2015. Debattbok. Fjesbok a – En portrettsamling av venner og kontakter på Facebook. Fotobiografi. Fredagsboka. Gratulerer med grått hår. Hilsener fra hinsides. Minnebok. Årsrapport. Og kanskje til og med en egen sjangeroversikt bare for disse produktene. Kanskje. For når det gjelder tekster om levde liv, er nok ingenting helt sikkert.

Referanser

1. Goffmann E.
2. Abbott HP. The Cambridge introduction to narrative. Cambridge: Cambridge University Press; 2008. XVII, 252 s. p.
3. Walton SJ. Skaff deg eit liv!: om biografi. Oslo: Samlaget; 2008. 359 s. p.

Litteratur

- Peter Cornells omtale av OGs bok Sent Items, ”Konstfackbok”, i Expressen 5. mai 2009.
- <http://www.flammeforlag.no/katalog/f102/>
- Aarnes A. Underveis mot den annen: essays av og om Levinas. Oslo: Vidarforlaget, 1998 (
- <http://www.haraldpeterstrom.com/content/5.pdfs/Oscar%20Guermouche%20%E2%80%93%20Connecting%20the%20Dots.pdf>
- <https://www.facebook.com/#!/oguermouche?sk=photos>
- **Har vi knust mytene nå? Bokessay i Prosa 05/08**
- Sent Items. [Les hele boka her](#)
- Vad gör du just nu? [Les hele boka her](#)
- <https://www.facebook.com/oguermouche?sk=photos>
- <http://www.guermouche.com>
- OGs masteroppgave fra 2009

Andre kilder

- Intervju med Guermouche i SVT: <http://playrapport.se/video/2520586>
- Guermouche foreleser om verkene sine, inkludert denne boka, fra YouTube
- <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=3101&artikel=4672498>